

AUTORZY

Renata Król-Mazur – dr, historyk, adiunkt w Katedrze Historii Polskiej Myśli Politycznej w Instytucie Nauk Politycznych i Stosunków Międzynarodowych Uniwersytetu Jagiellońskiego. Zajmuje się historią Polski, Ukrainy, Rosji, dziejami Kaukazu, stosunkami polsko-ukraińskimi oraz problematyką mniejszości narodowych i etnicznych, ze szczególnym uwzględnieniem historii Ormian i Żydów. E-mail: reniakrol@poczta.onet.pl

Marian Mudryj – dr, docent w Katedrze Nowoczesnej Historii Ukrainy Lwowskiego Uniwersytetu Narodowego im. I. Franki. Zajmuje się historią Galicji w XIX w., a zwłaszcza kwestią zbiorowych i indywidualnych tożsamości oraz stosunkami polsko-ukraińskimi w tym czasie. E-mail: m_mudryi@yahoo.com

Andrzej Pisowicz – prof. dr hab., emerytowany prof. UJ, długoletni pracownik Instytutu Orientalistyki Uniwersytetu Jagiellońskiego. Specjalizuje się w zakresie językoznawstwa irańskiego i ormiańskiego. E-mail: andrzej.pisowicz@uj.edu.pl

Franciszek Wasyl – dr, historyk, pracownik Katedry Judaistyki im. T. Taubego Uniwersytetu Wrocławskiego. Zajmuje się dziejami społeczno-gospodarczymi Ormian i Żydów, źródłami dotyczącymi mniejszości etnicznych w Europie Wschodniej oraz rozwojem przedsiębiorczości na wspomnianym obszarze w XVIII-XIX w. E-mail: franciszek.wasyl@gmail.com

Oksana Winnyczenko – dr, docent w Katedrze Historii Nowożytnej i Współczesnej Ukrainy na Ukraińskim Uniwersytecie Katolickim we Lwowie. Zajmuje się kulturą religijną Rzeczypospolitej Obojga Narodów, praktykami funeralnymi, testamentami oraz historią lwowskich Ormian. E-mail: oksana_vinnychenko@yahoo.com

Andrzej A. Zięba – dr hab., kierownik Zakładu Stosunków Etnicznych w Europie Instytutu Etnologii i Antropologii Kulturowej Uniwersytetu Jagiellońskiego, sekretarz Komisji Wschodnioeuropejskiej Polskiej Akademii Umiejętności. Zajmuje się historią stosunków etnicznych w Europie Środkowo-Wschodniej. E-mail: andrzejzieba1@wp.pl

Często mówi się o Rzeczypospolitej Obojga Narodów jak o państwie wieloetnicznym, wyliczając przy tym grupy etniczne współtworzące społeczeństwo dawnej Polski i Litwy. Mowa tu w pierwszej kolejności o ludności polskiej, litewskiej, ruskiej, żydowskiej czy niemieckiej. Ale były też społeczności mniej liczne, lecz silnie oddziałujące na kulturę w poszczególnych obszarach państwa, zwłaszcza na jego Kresach. Jedną z nich byli Ormianie, którzy od średniowiecza przybywali na ziemie ruskie, włączone później do Korony, i przez stulecia wnikały w tkankę społeczną Polski. Kluczowym elementem ich integracji była zwłaszcza unia z Rzymem, która przyczyniła się do powstania na ziemiach polskich Kościoła katolickiego obrządku ormiańskiego. Mimo iż Ormianie w okresie staropolskim, ale i w XIX wieku stanowili społeczność niezbyt liczną, bo zamykającą się w liczbie zaledwie kilku tysięcy ludzi, to jednak pozostawili po sobie niezwykłą spuściznę materialną i duchową, bez której znajomości, nie można w pełni odmalować obrazu kresowego społeczeństwa.

Publikacja niniejszego numeru, w całości poświęconego Ormianom na Kresach, ma na celu przybliżyć różne aspekty funkcjonowania społeczności ormiańskiej na ziemiach polskich: począwszy od kwestii religijnych, poprzez zagadnienia społeczne, a na sprawach językowych skończywszy. Redakcja pisma pozostaje z nadzieją, iż numer ten wzbogaci wiedzę o ludności ormiańskiej na Kresach, zwłaszcza w związku z obchodzonym w 2017 r. jubileuszem 650-lecia Ormian w Polsce.

Od Redakcji